

s vladom imaju raditi sve ono, što im se bude činilo dobro za grad i otok u pogledu spora sa biskupom. 4. lipnja te iste godine izdaje veliko vijeće tome odboru ovlaštenje, da skupa s vladom daje po svojoj uvidavnosti odgovore svim stranim glasniciima i poslaniciima; istog se dana daje njemu ovlaštenje, da dobavi učitelja za gradsku školu. 31. srpnja 1401. bi izabran odbor od osam plemića, da nadzire čišćenje jama na otoku. 19. srpnja g. 1402. izabralo je veliko vijeće odbor od 10 plemića, koji će skupa s vladom voditi brigu za dobrobit grada i nagoditi se s učiteljem škole. 28. kolovoza iste godine biraju se tri plemića za nadzor nad pudarima u Lumbardi. 12. studenoga g. 1403. izabran je odbor od 10 plemića, da se skupa s vladom brine za straže i čuvanje po čitavom gradu i otoku. 1. travnja 1404. bila su opet izabrana tri plemića, da se skupa s vladom brinu za dobrobit grada i otoka. Već smo prije spomenuli, kako se biraju plemići za opskrbu žita i kako njima uz to povjeravaju nekad i druge zadaće.

Na koncu treba još nešto kazati o sudačkoj vlasti. U parnicama od vrijednosti do 12 groša mogao je suditi sudac pojedinac, ali mali sudac mogao je suditi samo u vrijednosti do 6 groša (poglavlje 10. i 26. zbirke reformacije). (Imamo ipak jedan slučaj zabilježen u zapisniku velikog vijeća, gdje se malim sucima dopušta, da izvan grada sude u parnice do 12 groša; možda je to lapsus calami.) Pojedini su suci obilazili i po selima, pak je tu svaki pojedinac prema svojoj kompetenciji sudio. Obično su za službu izvan grada po selima bili određeni mali suci. Katkad je pri samom izboru bio određen sudac za pojedino selo. No ako se nađe u selu uz malog suca i veliki sudac, onda samo on vrši u danim mu granicama sudbenu vlast (pogl. 10. i 26. zbirke ref.). Prema potrebi čitava velika kurija, pa čak i puna kurija, zasjeda po selima.

U parnicama od vrijednosti preko 12 groša sudila je velika kurija. U 9. pogl. stare redakcije statuta određuje se: Ako se knez ili njegov zamjenik ne slaže sa sucima, onda stvar treba iznositi pred punu kuriju ili malo vijeće, koje tada izrekne osudu. Ova je odredba izmijenjena ponešto u novoj redakciji, a nalazi se zabilježena u 63. pogl. Tu se veli: Ako se velika kurija ne uzmogne složiti, treba tada stvar iznesti pred punu kuriju ili malo vijeće. Ovdje se dakle ne daje knezu ovakva važnost kao u starijoj redakciji. Onaj, koji se parniči, ima također pravo tražiti, da mu sudi puna kurija, i u tom slučaju morala mu je ona suditi (pogl. 16.